626/01

Den 27. august 2001 blev i sag nr. 54.586:

xxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand af 1792, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 7/6 1997.

Klageren har ved et færdselsuheld beskadiget sit højre knæ.

Arbejdsskadestyrelsen har den 5/11 1999 meddelt det indklagede selskab, at det har vurderet klagerens méngrad til 10%. Selskabet har udbetalt den hertil svarende erstatning på 101.940 kr.

Dette er klageren ikke tilfreds med, idet 2 andre forsikringsselskabet har vurderet méngraden til 12%.

Klagerens advokat har i skrivelse af 20/11 2000 til nævnet bl.a. anført: "Efter min overbevisning er det kritisabelt at kræve at skadelidte skal affinde sig med en af Arbejdsskadestyrelsen forkert fastsat vurdering. 2 speciallæger og 2 rådgivende læger hos de andre forsikringsselskaber er enig om at min klient har en méngrad på 12% (Speciallæ-

gerne har i øvrigt: over for min klient gjort klart, at de mener han har/vil få større méngrad end 12%) - der er således næppe nogen tvivl om at Arbejdsskadestyrelsen ville ændre opfattelse, hvis de fik sagen forelagt på ny. Jeg finder imidlertid der er så stærke incitamenter i denne sag til at det er ubetænkeligt allerede på nuværende tidspunkt - og uden en fornyet prøvelse hos Arbejdsskadestyrelsen at Alm. Brand udbetaler en méngrad svarende til hvad de andre implicerede forsikringsselskaber allerede har gjort. Der kan ikke være lægelig tvivl om at min klient i alt fald har en méngrad på 12%."

Advokaten har endvidere i skrivelse af 10/1 2001 anført: "For det første er jeg uenig i, at det beroede på en fejl at Allianz udbetalte 12% mén. Et forsikringsselskab udbetaler ikke noget til skadelidte, medmindre de kan stå inde for at personens méngrad rent faktisk svarer til det der udbetales. Hvis man ikke kan blive enige om en méngrad beder man arbejdsskadestyrelsen om hjælp. I dette tilfælde har Allianz læge vurderet méngraden til 12%. For det andet er ALKAs læge enig i at méngraden er 12%. Det er herefter særdeles betænkeligt at skadelidtes eget ulykkesforsikringsselskab vælger at lægge Arbejdsskadestyrelsens fejlagtige vurdering til grund. En udtalelse der ligger 2% under det som 2 andre forsikringsselskaber når frem til har ikke bindende virkning for parterne. Noget andet var tilfældet, hvis samtlige forsikringsselskaber vurderede skadelidtes mén til 8% og Arbejdsskadestyrelsen til 10%. Det har næppe været meningen med forsikringsbetingelserne at Arbejdsskadestyrelsens vurdering skal have mulighed for at påvirke skadelidtes situation i negativ retning. Skadelidte er ikke bundet af en fejlagtig vurdering - i så fald skulle arbejdsskadestyrelsen jo slet ikke spørges. Det ville da være alt for risikabelt for skadelidte. Selvfølgelig har et forsikringsselskab ret til at bede om Arbejdsskadestyrelsens udtalelse. Det synes dog særdeles betænkeligt at forsikringstagers eget ulykkesselskab fastholde denne, når man ved at to andre forsikringsselskaber og deres læger er uenige i fastsættelsen."

I speciallægeerklæring af 18/8 2000 hedder det bl.a.: "**Konklusion:** Der er god overensstemmelse mellem de klager han fremfører og så den skade, der blev påvist ved indlæggelsen på Hjørring Sygehus den 07.06.1997 og hvad der findes ved dagens kliniske undersøgelse. Hans mén er betydelige og omfatter både funktionsudløste smerter, knæsvigt samt kroniske mén. Menene har betydet, at han har måttet indstille al idrætsudøvelse og at der er en række funktioner som snedker han ikke vil kunne vare-

tage fremover. Han er således betydelig begrænset i sit erhvervsvalg, men i relation til snedkererhvervet er hans erhvervsevnetabsprocent under 15. Méngraden ligger mellem 10 og 15, jeg skønner at méngraden er 12%."

Selskabet har påberåbt sig, at det er af den opfattelse, at méngraden er korrekt fastsat, og at det i forsikringsbetingelserne hedder: "Invaliditetsgradens størrelse skal - hvis en af parterne forlanger det - fastsættes af Sikringsstyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:
Efter retspraksis anses den af selskabet påberåbte bestemmelse for en bindende voldgiftsklausul, jf. Vestre Landsrets dom af 18/1 1999, gengivet i Forsikrings- og erstatningsretlig domssamling 1999, side 13. Da der ikke er grundlag for at antage, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er behæftet med fejl eller i øvrigt er ugyldig efter Voldgiftslovens § 7,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard